

ततोऽन्यानि ददौ तस्मै सप्त नामानि वै प्रभुः ।
 स्थानानि चैषामष्टानां पत्नीः पुत्रांश्च वै द्विज ॥ ६ ॥
 भवं सर्व्वं तथेशानं तथा पशुपतिं प्रभुः ।
 भीममुग्रं महादेवमुवाच स पितामहः ॥ ७ ॥
 चक्रे नामान्यथैतानि स्थानान्येषाञ्चकार ह ।
 सूर्य्यो जलं मही वह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ ८ ॥
 दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमात् ।
 सुवर्च्चना तथैवोमा विकेशी चापरा स्वधा ॥ ९ ॥
 खाहा दिशस्तथा दीक्षा रोहिणी च यथाक्रमं ।
 सूर्यादीनां द्विजश्रेष्ठ रुद्राद्यैर्नामभिः सह ॥ १० ॥
 शनैश्चरस्तथा शुक्रो लोहिताङ्गो मनोजवः ।
 स्कन्दः सर्गोऽथ सन्तानो बुधश्चानुक्रमात् सुतः ॥ ११ ॥
 एवम्प्रकारो रुद्रोऽसौ सतीं भार्य्यामविन्दत ।
 दक्षकोपाच्च तत्याज सा सती स्वं कलेवरं ॥ १२ ॥
 हिमवद्वहिता साभूम्नेनायां द्विजसत्तम ।
 तस्या भ्राता तु मैनाकः सखाम्भोधेरनुत्तमः ॥ १३ ॥
 उपयेमे पुनश्चैनामनन्यां भगवान् भवः ।
 देवौ धाताविधातारौ भृगोः स्थातिरसूयत ॥ १४ ॥
 श्रियञ्च देवदेवस्य पत्नी नारायणस्य या ।
 आयतिर्नियतिश्चैव मेरोः कन्ये महात्मनः ॥ १५ ॥
 धाताविधाचोस्ते भार्य्ये तयोर्ज्जातौ सुताबुभौ ।
 प्राणश्चैव मृकण्डुश्च पिता मम महायशाः ॥ १६ ॥